

[Socialministeren.]

sig uvilligt over for at modtage forældrebesøg.

Det er imidlertid næppe nødvendigt af hensyn til det samarbejde, der skal og bør være mellem institutionerne og børnenes forældre, at gennemføre en daglig besøgstid af længere varighed ved børne- og ungdomshjemmene, og jeg er også bange for, at en sådan fast besøgstid ville virke usmidig og direkte til skade for visse forældre, nemlig de forældre, som på grund af arbejde eller andre forhold har vanskeligt ved at nå frem inden for den officielle besøgstid. En lang daglig besøgstid vil i øvrigt sikkert have den ulempe, at man på de enkelte institutioner måtte ændre ved arbejdsgangen og tilrettelægge den således, at en stor del af medarbejdernes tid var til rådighed for disse forud fastlagte forældrebesøg, og dette ville igen nemt gå ud over det pædagogiske arbejde med børnene. Det kunne jo også tænkes, at en fast daglig besøgstid ville gribe forstyrrende ind i tilrettelæggelsen af fritidsforanstaltningerne på hjemmet. Jeg mener derimod, at man må sigte mod en smidig ordning, som fortrinsvis er baseret på individuelle aftaler med forældrene, således at disse har sikkerhed for ved besøget at kunne træffe og tale med den eller de medarbejdere, der har med barnet at gøre.

Betydningen af samarbejdet og kontakt med forældrene er understreget såvel i socialministeriets cirkulære af 10. oktober 1966 om børne- og ungdomsværnenes virksomhed som i det daværende familieministeriums vejledning fra 3. november 1967 vedrørende det opdragende arbejde i anerkendte børne- og ungdomshjem. Og som det fremgår af cirkulæret, kan der — og det gælder den anden del af det spørgsmål, fru Hanne Reintoft har stillet — som et led i forældrearbejdet efter gældende regler ydes økonomisk støtte til forældre til dækning af rejseudgifter, når det er nødvendigt af økonomiske og pædagogiske grunde. Udgifterne til en sådan støtte vil kunne afholdes af vedkommende børne- og ungdomsværn som børneværnsudgifter, hvilket betyder, at kommunen selv skal bære de $\frac{3}{10}$ af udgifterne.

Det er muligt, at betydningen af forældrebesøg ikke er trængt fuldt ud igennem inden for børne- og ungdomsforsorgen eller

ikke i så høj grad, som det er ønskeligt, og at man ude omkring måske ikke er tilstrækkelig opmærksom på de foreliggende muligheder for at yde økonomisk støtte til forældrearbejdet, og derfor er jeg glad for at få lejlighed til her offentligt at sige, at mulighederne foreligger. Og jeg kan sige til fru Hanne Reintoft, at vi i ministeriet er villige til ved førstkommende lejlighed at indskærpe reglerne om samarbejdet med forældrene; det har været gjort gentagne gange, men vi vil gerne gøre det igen og herunder henlede opmærksomheden på bestemmelserne om økonomisk støtte til befordringsudgifter for forældrene.

Hanne Reintoft: Når man tænker på den sag, jeg omtalte under det foregående spørgsmål, er det jo nok lidt flot at sige, at alle børneinstitutioner rent generelt foretager forældrearbejde, men jeg er meget glad over, at ministeren vil påtænke at indskærpe forældrearbejdets betydning, og at man eventuelt også vil skærpe henstillingen til kommunerne om at yde rejsehjælp. De fleste er sikkert orienteret om, at det specielt er behandlingshjemmene, der har gjort en indsats for at få disse regler forbedret, og det er nok også mest behandlingshjemmene, der kan gøre brug af dem.

Jeg er lidt ked af, at man ikke vil se nærmere på de meget positive erfaringer, man har gjort på vort største og nyeste børnehospital, og jeg er da også fuldstændig klar over, at skal der laves et virkelig effektivt forældrearbejde, så vil det kræve en bedre normering til børne- og ungdomsforsorgen, en normering, man har bedt om i årevis, og som jeg da har en svag forventning om at socialministeren vil være positiv over for; ellers tror jeg vi kan spare alle de smukke ord om det store forældrearbejde.

Socialministeren (Nathalie Lind): Jeg vil blot gentage mine bemærkninger om, at vi i højeste grad lægger vægt på kontakten med forældrene og forstår den værdi, der ligger deri, men at den praktiske erfaring viser, at en smidigere tilrettelagt besøgsordning sikkert er det rigtigste for begge parter.

Hermed sluttede spørgsmålet.